> Będąc tego pewien, że ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Jezusa Chrystusa.
>
> *— Filipian 1:6*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Drugie przyjscie, Jezus, odrodzenie

Interpretacja:
W Liście do Filipian znajdujemy wiele cennych nauk dla naszego chrześcijańskiego życia. Jednym z najważniejszych wersetów jest *Filipian 1:6*. Werset ten napełnia nas wielką nadzieją, wiarą i pewnością. Zawiera on Bożą obietnicę: jeśli rozpoczęło się dobre dzieło, Bóg doprowadzi je do końca. Niezależnie od tego, czy chodzi o pracę nad sobą, nasze rodziny, wspólnotę czy posługę, Bóg pragnie udoskonalić to, co zostało zapoczątkowane, i doprowadzić to do finału.

Co to oznacza?

Werset ten mówi nam, że Bóg rozpoczął w nas dobre dzieło. Gdy przyjmujemy *Jezusa Chrystusa*, Bóg nas usprawiedliwia i uświęca. Obdarza nas nowym życiem i czyni *Swoimi dziećmi*. Od tej chwili w naszym wnętrzu zaczyna się dziać Boże dzieło, a my możemy ufać, że On doprowadzi je do końca.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I okazujmy staranie jedni o drugich, by pobudzać się do miłości i dobrych uczynków; Nie opuszczając naszego wspólnego zgromadzenia, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, i to tym bardziej, im bardziej widzicie, że zbliża się ten dzień.
>
> *— Hebrajczyków 10:24-25*

Książka: Nowy Testament / Hebrajczyków
Tematy: Drugie przyjscie, Kościół, społeczność, zachęta, wyposażenie, czasy ostateczne

Interpretacja:
W *Hebrajczyków 10:24-25* autor zachęca wierzących, by nie zaniedbywali wspólnych zgromadzeń – co dla niektórych stało się już nawykiem – lecz by raczej wzajemnie się zachęcali, zwłaszcza w obliczu zbliżającego się dnia powrotu *Jezusa*. Wersety te podkreślają znaczenie jednoczenia się z innymi wierzącymi i wspólnego działania na rzecz Bożej misji.

Troska o siebie nawzajem

Fragmenty te przypominają nam o konieczności troski o innych i dbałości o ich dobro, a także o pomaganiu im w realizacji wyznaczonych celów. Biorąc pod uwagę, jak ważna w naszym życiu jest troska o bliźnich, nasuwa się naturalne pytanie: jak mogę zachęcać innych do miłości i czynienia dobra?

Aby to osiągnąć, musimy zacząć od postawy służby i uważności na drugiego człowieka. Powinniśmy być źródłem wsparcia i siły, angażując się w życie innych i aktywnie ich słuchając. Pozwala nam to inspirować i motywować bliźnich, zachęcać ich do rozwijania swoich pasji, pomagać w osiąganiu celów oraz służyć mądrym słowem i wsparciem.

Nie rezygnujmy ze wspólnych spotkań

Osoby, dla których unikanie wspólnych zgromadzeń stało się nawykiem, tracą istotny element chrześcijańskiego życia. Wspólnota ma kluczowe znaczenie dla naszego życia duchowego i relacji z Bogiem.

Gdy się gromadzimy, możemy wspólnie się modlić, zachęcać i wspierać, cieszyć się swoją obecnością oraz czerpać z doświadczeń i perspektyw innych wierzących. Rezygnacja ze wspólnych spotkań oznacza utratę szansy na wspólny wzrost i rozwój w wierze.

Wzajemne zachęcanie się

Poza wspólną modlitwą i wielbieniem Boga, wspólnota pełni jeszcze jedną ważną funkcję: *wzajemnego wsparcia*. Przebywając w gronie innych wierzących, mamy okazję do wzajemnego zachęcania się i korygowania, a także do trwania w wierze. Jest to niezwykle ważny aspekt życia duchowego, gdyż często potrzebujemy zachęty i wsparcia innych, by wytrwać w naszej drodze z Bogiem.

Znaczenie wspólnoty

Hebrajczyków 10:24-25 podkreśla wagę wspólnoty i wyjaśnia, dlaczego jest ona tak istotna dla naszego życia duchowego. Jeśli oddalimy się od tej praktyki lub ją zaniedbamy, nie tylko stracimy szansę na wspólny wzrost i rozwój w wierze, ale także nie będziemy wspierać ani zachęcać innych wierzących w ich drodze z Bogiem.

Co więcej, wspólnota daje nam możliwość praktycznego wykorzystania darów, które otrzymaliśmy od Boga. Możemy wykorzystywać nasze talenty i zdolności, by służyć innym i wspólnie realizować Boże posłannictwo. Wspólnota pozwala nam również nieść *światło Chrystusa* tym, którzy Go jeszcze nie znają – czy to poprzez działalność misyjną, czy też osobiste świadectwo.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zbliża się zaś koniec wszystkiego. Bądźcie więc trzeźwi i czujni w modlitwie.
>
> *— I Piotra 4:7*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Drugie przyjscie, Modlitwa, odpoczynek, czasy ostateczne

Interpretacja:
W tym wersecie apostoł *Piotr* mówi nam dzisiaj o fundamentalnej prawdzie: *koniec wszystkiego jest bliski*. We współczesnym świecie wizja końca świata może wydawać się nieco odległa, jednak prawda jest taka, że życie jest niepewne, a nasze istnienie na tym świecie ma swój kres. Świadomość nadchodzącego końca przypomina nam, byśmy każdą chwilę przeżywali tak, jakby była ona ostatnią, oraz byśmy byli należycie przygotowani na to, co nieznane.

Piotr poucza chrześcijan – a także nas dzisiaj – że musimy zachowywać trzeźwość umysłu. Oznacza to panowanie nad sobą i zachowanie życiowej równowagi. Musimy brać odpowiedzialność za nasze czyny, słowa i decyzje, gdyż w coraz bardziej złożonym świecie impulsywne wybory mogą prowadzić do trudnych sytuacji. Powinniśmy zachowywać spokój ducha, aby móc stawiać czoła wszelkim okolicznościom w sposób uporządkowany, racjonalny i mądry.

Piotr wzywa nas również do czujności i modlitwy. Nasza relacja z Bogiem jest kluczowa dla zachowania równowagi w świecie. Modlitwa pozwala nam łączyć się ze Stwórcą i czerpać siłę z wiary. Musimy dokładać wszelkich starań, by pielęgnować głęboką więź z Bogiem i zbliżać się do Niego poprzez modlitwę, rozważanie Słowa oraz służbę.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż sam Pan z okrzykiem, z głosem archanioła i dźwiękiem trąby Bożej zstąpi z nieba, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Potem my, którzy pozostaniemy żywi, razem z nimi będziemy porwani w obłoki, w powietrze, na spotkanie Pana, i tak zawsze będziemy z Panem.
>
> *— I Tesaloniczan 4:16-17*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: Drugie przyjscie, Anioły, śmierć, niebo, Zbawienie, czasy ostateczne

Interpretacja:
Świat od zawsze pełen jest pytań i wątpliwości dotyczących czasów ostatecznych oraz tego, co wydarzy się, gdy one nadejdą. Biblia stanowi kluczowe źródło dla osób poszukujących odpowiedzi i nadziei pośród niepewności. Jedne z najbardziej interesujących i pouczających wersetów na ten temat znajdują się w *I Tesaloniczan 4:16-17*.

W tych wersetach apostoł *Paweł* mówi o powtórnym przyjściu *Jezusa Chrystusa* na ziemię. Opisuje, jak powrotowi Chrystusa towarzyszyć będą głos archanioła i dźwięk Bożej trąby. Mowa w nich również o tym, że najpierw powstaną z martwych ci, którzy umarli w Chrystusie, i dołączą do wierzących pozostających na ziemi. Razem zostaną oni uniesieni do nieba, by spotkać się z Panem i pozostać z Nim na zawsze.

Wersety te mają ogromne znaczenie nie tylko dla chrześcijan; mogą również stanowić źródło inspiracji i nadziei dla każdego, kto mierzy się z perspektywą śmierci czy nadejściem czasów ostatecznych. Zamiast lęku przed nieznanym, fragment ten daje nam pewność, że jako wierzący możemy mocno trzymać się obietnicy i niezachwianej nadziei na *powrót naszego Zbawiciela*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jak złodziej w nocy przyjdzie dzień Pana, w którym niebiosa z wielkim hukiem przeminą, żywioły rozpalone ogniem stopią się, a ziemia i dzieła, które są na niej, spłoną.
>
> *— II Piotra 3:10*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: Drugie przyjscie, niebo, sadzic, świat, czasy ostateczne

Interpretacja:
Dzień Pański to przyszłe wydarzenie zapowiedziane w Biblii – czas, w którym Bóg osądzi świat. Sąd ten nadejdzie niespodziewanie, niczym złodziej w nocy, i będzie miał katastrofalny charakter. *II Piotra 3:10* przedstawia apokaliptyczną wizję zniszczenia wszystkiego, co istnieje na świecie.

Wyjaśnienie pojęć

Aby lepiej zrozumieć ten werset, warto poznać znaczenie kilku kluczowych słów. Określenie *„Dzień Pański”* jest używane w Biblii nie tylko w odniesieniu do Dnia Sądu Ostatecznego, ale także do innych okresów Bożego sądu. Termin *„żywioły”* odnosi się nie tylko do podstawowych składników świata fizycznego, takich jak woda czy powietrze, lecz także do kosmicznych i duchowych sił rządzących wszechświatem. Sformułowanie *„ulegną zniszczeniu w ogniu”* sugeruje, że żywioły te zostaną rozłożone na swoje najbardziej podstawowe składniki.

Wezwanie do refleksji

Wizja Dnia Sądu może budzić lęk, ale można ją również postrzegać jako wezwanie do refleksji. Jeśli wierzymy, że Bóg osądzi świat, musimy zadać sobie pytanie, jak żyć, by Mu się podobać. Czy żyjemy zgodnie z biblijnym nauczaniem? Czy okazujemy innym miłość i współczucie? Rozważanie tych kwestii może pomóc nam prowadzić bardziej wartościowe i szczere życie.

Odniesienie wersetu do naszego życia

Obraz Dnia Sądu może wydawać się przerażający, ale można go również postrzegać jako szansę na prowadzenie wartościowego życia. Zamiast martwić się o dokładną datę tego dnia, możemy skupić się na tym, jak wywierać pozytywny wpływ na świat tu i teraz. Możemy żyć, wielbiąc Boga i pomagając innym, niezależnie od wyniku sądu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale niech to jedno, umiłowani, nie będzie przed wami zakryte, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień.
>
> *— II Piotra 3:8*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: Drugie przyjscie, Bog, cierpliwość, czasy ostateczne

Interpretacja:
Werset *II Piotra 3:8* może być dla niektórych czytelników mylący, ponieważ zestawia jeden dzień z tysiącem lat i odwrotnie. Co tak naprawdę oznacza ten werset? Aby go lepiej zrozumieć, musimy przyjrzeć się biblijnemu pojmowaniu czasu.

W kulturze żydowskiej podejście do czasu różniło się od naszego. Czasu nie postrzegano jako procesu linearnego, lecz raczej jako krąg; przeszłość, teraźniejszość i przyszłość

przenikały się wzajemnie i na siebie oddziaływały. W rezultacie upływ czasu odbierano inaczej niż dzisiaj – traktowano go jako pojęcie względne.

Ważne jest, aby zrozumieć kontekst, w jakim pojawia się ten werset. W omawianym rozdziale apostoł *Piotr* porusza temat powtórnego przyjścia *Jezusa Chrystusa* oraz końca świata. W tym ujęciu werset ten przypomina, że Bóg nie podlega ograniczeniom ludzkiego czasu. Innymi słowy, to, co nam może wydawać się długim oczekiwaniem, z perspektywy Boga jest zaledwie ulotną chwilą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech was nikt w żaden sposób nie zwodzi. Ten dzień bowiem nie nadejdzie, dopóki najpierw nie przyjdzie odstępstwo i nie objawi się człowiek grzechu, syn zatracenia; Który się sprzeciwia i wynosi ponad wszystko, co się nazywa Bogiem lub co jest przedmiotem czci, tak że zasiądzie w świątyni Boga jako Bóg, podając się za Boga.
>
> *— II Tesaloniczan 2:3-4*

Książka: Nowy Testament / II Tesaloniczan
Tematy: Drugie przyjscie, bożki, czasy ostateczne

Interpretacja:
W tych wersetach apostoł *Paweł* mówi o postaci, która sprzeciwia się wszystkiemu, co nazywane jest Bogiem lub jest przedmiotem czci, i wynosi się ponad to wszystko. Postać ta zasiada w świątyni Bożej jako Bóg, podając się za Boga.

Tożsamość tej postaci od wieków jest przedmiotem debat i spekulacji. Niektórzy interpretują te wersety jako proroctwo dotyczące Antychrysta, podczas gdy inni uważają, że odnoszą się one do świeckiego lub religijnego przywódcy, który uważa się za bóstwo. Jednak najważniejsze jest zrozumienie duchowego znaczenia tej postaci.

Odstępstwo i związane z nim zagrożenia

Odstępstwo jest jednym z największych i najbardziej złowrogich zagrożeń dla chrześcijaństwa. Stanowi ono zdradę wiary *w Chrystusa* – przejawiającą się nie tylko porzuceniem chrześcijańskich przekonań, ale także zaparciem się samego Chrystusa lub wyrzeczeniem się Go. Co więcej, w tych wersetach apostoł Paweł ostrzega przed nadchodzącym wielkim zwiedzeniem.

Dlatego musimy zawsze zachowywać czujność i ostrożność wobec tego zagrożenia, gdyż odstępstwo może zniszczyć wiarę człowieka. Musimy dbać o to, by nasza wiara w Chrystusa była szczera, zdrowa i trwała. Musimy podejmować wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć odstępstwa i być gotowymi na stawienie czoła zwiedzeniu.

Wezwanie do czujności i gotowości

Musimy zdać sobie sprawę, że odstępstwo może przybierać różne formy: od całkowitego zaparcia się Chrystusa po odrzucenie konkretnych nauk biblijnych. Z tego powodu kluczowe jest, aby chrześcijanie nieustannie czuwali i byli gotowi bronić swojej wiary.

Ponadto wezwanie do gotowości dotyczy nie tylko pojawienia się „człowieka grzechu”, ale także każdej obecnej czy przyszłej sytuacji. Apostoł Paweł w Liście do *II Tymoteusza 2:15* zachęca nas bowiem: *„Staraj się, abyś stanął przed Bogiem jako wypróbowany pracownik, który nie ma się czego wstydzić i który dobrze rozkłada słowo prawdy”*. Dlatego tak ważne jest, aby chrześcijanie rozumieli to i wprowadzali w czyn. Stosujmy biblijną prawdę w naszym codziennym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto przychodzi z obłokami i ujrzy go wszelkie oko, także ci, którzy go przebili. I będą lamentować przed nim wszystkie plemiona ziemi. Tak, amen.
>
> *— Objawienie 1:7*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Drugie przyjscie, Ukrzyżowanie, Jezus

Interpretacja:
Objawienie 1:7 ukazuje potężny i poruszający obraz powrotu *Jezusa* na ziemię – powtórnego przyjścia *Chrystusa*.

Znaczenie tego wersetu

Powtórne przyjście Chrystusa stanowi fundament wiary chrześcijańskiej. W tym fragmencie obraz Jezusa „przychodzącego z obłokami” oznacza, że pojawi się On w sposób chwalebny i triumfalny, z majestatem i mocą, które wprawią w osłupienie wszystkich, którzy Go ujrzą. Co więcej, fakt, że „ujrzy Go wszelkie oko”, wskazuje na wydarzenie o charakterze powszechnym – takie, którego nikt na ziemi nie przeoczy.

Werset wspomina również o tych, którzy „Go przebili” – odnosząc się do osób, które bezpośrednio lub pośrednio przyczyniły się do Jego ukrzyżowania – przypominając nam, że zwycięstwo Chrystusa nad śmiercią i grzechem było całkowite. Z kolei reakcja „wszystkich pokoleń ziemi” świadczy o ogromnym znaczeniu tego wydarzenia; jest to punkt zwrotny w historii ludzkości, w którym każdy zostanie wezwany, by stanąć przed Panem i zdać sprawę ze swojego życia.

Refleksja nad tym wersetem

Werset ten skłania nas do refleksji nad wagą naszego zaangażowania w wiarę oraz nad naszą relacją z Jezusem. Powszechny charakter powtórnego przyjścia uświadamia nam, że każdy z nas będzie musiał stanąć przed Nim i zdać sprawę ze swoich czynów. Niezwykle ważne jest, abyśmy byli przygotowani na ten moment i żyli zgodnie z Bożymi przykazaniami.

Ponadto werset ten stanowi poważne ostrzeżenie dla tych, którzy jeszcze nie przyjęli Chrystusa do swoich serc. Sąd ostateczny będzie czasem wielkiego płaczu i smutku dla osób, które za życia odrzuciły Chrystusa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ja jestem Alfa i Omega, początek i koniec, mówi Pan, który jest i który był, i który ma przyjść, Wszechmogący.
>
> *— Objawienie 1:8*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Drugie przyjscie, Wszechmocny, Życie wieczne, Bog, niezawodność

Interpretacja:
Księga Objawienia zawiera wiele zagadkowych zwrotów i terminów, które mogą być mylące. Jednak jednym z najbardziej interesujących i znaczących wersetów tej księgi jest *Objawienie 1:8*, powszechnie znane jako słowa: *„Ja jestem Alfa i Omega, początek i koniec”*.

Werset ten odnosi się do Boga Wszechmogącego, który jest początkiem i końcem wszystkiego. Jak jednak możemy odnieść te słowa do naszego życia i dlaczego ich znajomość jest tak ważna?

Rozważania o Alfie i Omedze

Aby lepiej zrozumieć pojęcia *Alfy i Omegi*, musimy pochylić się nad imionami przypisywanymi Bogu. Termin *„Alfa”* oznacza pierwszą literę alfabetu greckiego, podczas gdy *„Omega”* – ostatnią. Bóg jest zatem początkiem i końcem wszystkiego: od świtu stworzenia aż po kres czasu. To On daje początek wszelkim rzeczom i On doprowadzi wszystko do ostatecznego celu.

W codziennym życiu często martwimy się o przyszłość i o to, co nas czeka. Musimy jednak pamiętać, że Bóg jest Wszechmogący i sprawuje władzę nad wszystkim. Powinniśmy polegać na Nim i ufać, że będzie nas prowadził we wszystkim, co czynimy.

Najwyższy a rozwianie wątpliwości

Werset *Objawienia 1:8* mówi nam również, że Bóg to *„który jest i który był, i który ma przyjść, Wszechmogący”*. Słowa te ukazują, że Bóg istnieje poza czasem, a Jego moc jest nieograniczona. Jest On wieczny i nieustannie obecny w naszym życiu, nawet wtedy, gdy tego nie dostrzegamy.

Takie zrozumienie może pomóc nam rozwiać wątpliwości i lęki, z którymi się zmagamy. Musimy pamiętać, że Bóg jest Wszechmogący i ma moc uczynić wszystko. Powinniśmy ufać, że będzie On kierował naszymi krokami i pomagał nam podejmować mądre decyzje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynków.
>
> *— Objawienie 22:12*

Książka: Nowy Testament / Objawienie

Tematy: Drugie przyjscie, Jezus, nagroda, czasy ostateczne

Interpretacja:
Księga Objawienia to jedna z najbardziej fascynujących ksiąg Biblii, pełna proroctw, symboliki i apokaliptycznych przesłań, które od wieków intrygują badaczy Pisma Świętego. Wspomniany werset znajduje się pod koniec księgi; *Jezus* mówi w nim o swoim powtórnym przyjściu oraz o nagrodzie, jaką otrzymamy za nasze czyny. Słowa te wzywają nas do refleksji nad naszym życiem i postępowaniem oraz nad tym, jak żyjemy, *przygotowując się na przyjście Chrystusa*.

Obietnica Chrystusa

„A oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynków”. Słowa te stanowią obietnicę Chrystusa, że wkrótce powróci, aby wynagrodzić nas za nasze czyny. Nagroda ta może być pozytywna lub negatywna, w zależności od tego, jak postępowaliśmy w czasie naszego ziemskiego życia. Dlatego tak ważne jest, aby każdy z nas przyjrzał się swojemu życiu, ocenił swoje czyny i sprawdził, czy są one zgodne z wolą Bożą.

Nasza nagroda

Nagroda, którą otrzymujemy od Chrystusa, nie ma charakteru materialnego ani ziemskiego – jest nagrodą duchową. Wynika ona z naszych czynów; może nią być na przykład korona życia, miejsce w niebie czy powołanie na kapłanów Boga. Nagrody te są dostępne dla wszystkich, którzy oddają się wypełnianiu woli Bożej i prowadzeniu pobożnego życia w dzisiejszym świecie.

Wezwanie do refleksji

Werset ten zachęca nas do postawienia sobie pytania o to, jak żyjemy. Czy jesteśmy oddani wypełnianiu woli Bożej? Czy prowadzimy życie zgodne z Bożymi zasadami? Czy poświęcamy nasze zasoby i czas, by pomagać potrzebującym? Nie możemy lekceważyć znaczenia naszych czynów; każde nasze działanie może wpłynąć na ostateczną nagrodę.

Konieczność działania

Fakt, że Chrystus obiecuje rychłe przyjście, oznacza, iż nie ma czasu do stracenia. Musimy działać szybko: żałować za grzechy i poświęcić życie wypełnianiu woli Bożej. Nie wolno nam zwlekać z nawróceniem ani z decyzją o prowadzeniu bardziej pobożnego życia. Przyjście Chrystusa jest nieuniknione i musimy być na ten moment gotowi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak mówi ten, który zaświadcza o tym: Zaprawdę, przyjdę wkrótce. Amen! O tak, przyjdź, Panie Jezu!
>
> *— Objawienie 22:20*

Książka: Nowy Testament / Objawienie

Tematy: Drugie przyjscie, Jezus, czasy ostateczne

Interpretacja:

Księga Objawienia jest jedną z najbardziej fascynujących i tajemniczych ksiąg Biblii. Zawiera ona symboliczne wizje i proroctwa, które na przestrzeni dziejów interpretowano na różne sposoby. *Objawienie 22:20* stanowi jedno z ostatnich stwierdzeń tej księgi i zawiera obietnicę, na którą od dawna oczekują miliony chrześcijan na całym świecie: *powtórne przyjście Jezusa Chrystusa*.

Kontekst wersetu

Apokalipsa św. *Jana* to księga napisana w formie wizji, w której *Duch Święty* prowadzi Apostoła przez czas i przestrzeń, by mógł on ujrzeć przyszłość ludzkości. Autor został zesłany na wyspę Patmos za głoszenie Ewangelii; to właśnie tam napisał tę księgę, aby dać nadzieję prześladowanym chrześcijanom swoich czasów oraz wszystkim przyszłym

pokoleniom.

Objawienie 22:20 znajduje się w ostatnim rozdziale księgi i zawiera słowa, które Jezus Chrystus wypowiedział do Jana jako ostatnie. W tym fragmencie Pan określa siebie mianem *Alfy i Omegi, Pierwszego i Ostatniego, Początku i Końca (w. 13)*. Następnie oświadcza, że Jego słowa są wiarygodne i prawdziwe (w. 6) oraz że przyjdzie wkrótce (w. 12, 20).

Powtórne przyjście Jezusa Chrystusa

Powtórne przyjście Jezusa Chrystusa jest fundamentalną prawdą wiary chrześcijańskiej. To długo oczekiwany moment, w którym Pan powróci na ziemię, aby ustanowić swoje królestwo i sądzić żywych oraz umarłych. Nauczanie to pojawia się w wielu miejscach Biblii, zarówno w Starym, jak i w Nowym Testamencie.

Księga Objawienia jest jedną z tych ksiąg, które dostarczają najwięcej szczegółów na temat powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa oraz poprzedzającego je okresu, zwanego *„czasami ostatecznymi”*. Według tej księgi przyjście Pana będzie wydarzeniem spektakularnym i budzącym grozę, sprawiającym, że możni tego świata zadrżą w Jego obecności *(Objawienie 6:15–17)*. Przybędzie On wraz z zastępami niebieskimi i ustanowi swój tron w Jerozolimie *(Psalmów 2:6)*.

Konieczność przygotowania

Fakt, że *Jezus Chrystus* zapewnia nas o swoim rychłym przyjściu, stanowi dla chrześcijan nieustanne przypomnienie o tym, jak ważne jest przygotowanie się. Choć nie znamy dnia, w którym to nastąpi, nie możemy spocząć na laurach; Musimy żyć w świętości i czujności, nieustannie oczekując Jego przyjścia *(Mateusza 24:42–44)*.

Przyjście Pana powinno również motywować nas do dzielenia się Ewangelią z tymi, którzy jej jeszcze nie przyjęli. Musimy trwać w Jego dziele aż do momentu Jego powrotu *(I Koryntian15:58)* i prowadzić życie pełne miłości oraz miłosierdzia – życie, które odzwierciedla Jego miłość i czyni nas godnymi Jego Królestwa *(I Jana 2:28–29)*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto przyjdę wkrótce, trzymaj to, co masz, aby nikt nie wziął twojej korony.
>
> *— Objawienie 3:11*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Drugie przyjscie, cierpliwość, nagroda

Interpretacja:
Werset ten jest częścią listu do zboru w Filadelfii, zawartego w Księdze Objawienia. W tym kontekście *Jezus* przemawia przez *Jana* do wierzących w Filadelfii, mówiąc im, że wkrótce powróci i że muszą oni trwać niezachwianie w wierze.

„Oto przyjdę wkrótce” to zapowiedź bliskiego powtórnego przyjścia *Chrystusa*. Jest to obietnica wielokrotnie powtarzana w Nowym Testamencie, stanowiąca źródło nadziei i pocieszenia dla wierzących. Oznacza ona, że Jezus powróci, aby osądzić świat, odkupić swoich wyznawców i ustanowić swoje wieczne królestwo.

„Trzymaj to, co masz” to wezwanie do wytrwałości w wierze. Wierzący w Filadelfii są zachęcani, by trwać mocno przy swoich przekonaniach i nie ulegać fałszywym naukom ani presji świata. Może to być wyzwaniem, zwłaszcza w czasach prześladowań czy przeciwności, jednak jest kluczowe dla utrzymania relacji z Bogiem.

„Aby nikt nie wziął twojej korony” odnosi się do wiecznej nagrody, którą Bóg obiecał tym, którzy pozostają Mu wierni. *„Korona”* jest metaforą życia wiecznego i chwalebnego dziedzictwa, jakie wierzący otrzymają w niebie. Gdyby wierzący w Filadelfii ulegli presji świata i porzucili wiarę, ryzykowaliby utratę tej nagrody.

Podsumowując, *Objawienie 3:11* stanowi potężne wezwanie do wytrwałości i wierności w wierze chrześcijańskiej. Jezus mówi swoim wyznawcom, że Jego powrót jest bliski i że muszą oni trwać niezachwianie w wierze, aby otrzymać czekającą na nich wieczną nagrodę. Werset ten przypomina o nadziei i chwale, które czekają na tych, co pozostają wierni Jezusowi, niezależnie od prób czy trudności, z jakimi mogą się mierzyć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*